Federal Aile, Yaşlılar,
Kadın ve Gençlik
Bakanlığı

Hizmet

Konuşmaya Cesaretiniz Olsun!

Kötü Muameleye Maruz Kalan Kadınlar

Ve Çocukları Hakkında

Eşitlik

İçindekiler

Konuşmaya Cesaretiniz Olsun! 5

Kadına İnanmak 6

Anne-Babaya Olan Güvenin Yitirilmesi 7

Bilinmeyen Bir Geleceğe Adım Atmak 8

Kriz Durumlarında Kadınlara Yardım 9

Şikayet, Suç Duyurusu, Mahkeme 10

Suçlu, Suçunu İdrak Etmelidir 12

Çocuklara Çok Aşırı Yüklenilir 13

Çocuğun Hayali Gerçeği 14

Çocuklar İçin Savaşmak 15

Görüşme Hakkı Adalet Sorunu Değildir 17

Şiddetsiz Bir Hayat 18

Tehlike Durumundaki Kadınlar ve
Çocukları İçin Bilgi ve Korunma 19

Konuşmaya Cesaretiniz Olsun!

Aile içi şiddet, birçok kadının sağlığı ve hayatı için ciddi bir tehlike teşkil eder. Bu kadınların birçoğu, şiddet kullanan eşleriyle yalnız yaşamaz. Bu şiddete tanıklık eden ya da aynı şekilde şiddete maruz kalan çocuklar da vardır. Birçok evde kadınlar ve çocuklar eşleri/kocaları/babaları tarafından dövülür, tecavüze uğrar ve baskı altında tutulur. Sadece Almanya'da her yıl 45.000 kadın, sayısı 400'ü bulan kadın sığınma evlerinden birine sığınır, birçoğu da çocuklarıyla birlikte...[1] Kadın sığınma evlerinde, başına gelenler hakkında konuşma imkanı bulan kadınlar, çocuklarıyla aralarındaki ilişkiyi sağlam-laştırmak için de destek olanakları bulurlar. Şiddete maruz kalan kadınlar, olumsuz etkileri gittikçe çoğalan, derin psikolojik ve bedensel yaralanmalara yol açan bir sürece girerler ve büyük acılara bile götürebilen devamlı bir ruhsal şok durumunda bulunurlar. Erkeğin sürekli saldırılarını önlemek için, bu durum kadını erkeğin taleplerine uyum sağlamaya, onun isteklerine boyun eğmeye, kendi yaşam alanını daraltmaya ya da tamamen inkar etmeye zorlayabilir. Aile içi şiddet, dövenin de dövülenin de bu konuyu başkalarıyla konuşmasını engelleyen sorumluluk ve utanma hislerini de beraberinde getirir. Birçok kez her iki taraf da – erkekler de kadınlar da – olanları bastırıp, hiçbir şey olmamış gibi hayatına devam etmek ister.

1 Almanya'da yapılan bir ankete katılan 10.000 kadının yaklaşık yüzde 25'i eşleri ya da daha önceki eşleri tarafından fiziksel ve/veya cinsel şiddete maruz bırakıldığını söylüyor (Bu ankete göre şiddet uygulayanların, yüzde 99'unu erkekler, yüzde 1'ini ise kadınlar oluşturuyor). Kaynak: Bundesministerium für Familie, Senioren, Frauen und Jugend (Editör): «Lebenssituation, Sicherheit und Gesundheit von Frauen in Deutschland. Eine repräsentative Untersuchung zu Gewalt gegen Frauen in Deutschland (2004)» («Almanya'daki Kadınların Yaşam, Emniyet ve Sağlık Durumları. Kadınlara Karşı Kullanılan Şiddete İlişkin Temsili Bir Araştırma»), Berlin, 2004 yazı.

Sürekli korku ve güvensizlik içinde yaşayan bir kadın, çocuklarının manevi ihtiyaçlarına yanıt veremez hale gelir.

Eşine karşı şiddet kullanan ya da eşini aşağılayan bir erkek, bu davranışlarıyla çocuklarını da yaralar. Çocuklar, şiddetin bir nevi, üzerine konuşulmaması gereken bir aile sırrı olduğunu öğrenirler ve kendilerini bu konuşma yasağına bağlı hissederler. Gizli tutmayı mükemmelleştiren çocuklar, soru sorma ve açıklama getirilme olanağını görmezler. Bu durumda, suskunluk perdesi arkasında saklanan yaşanmış olayları hazmetmek için yardım bulmak ya da karmaşık hisler hakkında konuşma fırsatı yakalamak bir şans meselesi haline gelebilir. Babanın ya da üvey babanın sağı solu belli olmayan bir şekilde şiddet kullanması, annenin kendisini salıvermesiyle ya da aciz durumda kalmasıyla birleştiğinde, aile hayatı çocuklar için güvence ortamı olmaktan çıkar.

Özellikle bebekler, küçük Çocuklar ve Çocuklar, bu tür durumlara korunmasız teslim edilmiştir!

Kadına İnanmak

Akrabalar, arkadaşlar ya da sosyal alanda çalışan daire memurları, bir kadın «aile sırları» hakkında konuşmaya başladığında, anlatılanlara genelde şüphe ile yaklaşırlar, özellikle kadının dışa vurum şekli sakin ve soğukkanlı ise... Oysa bu konuşmaların genelinde hisler ve duygular karanlıkta kalır. Gösterilen soğukkanlılık, anlatılanlarla doğrudan çelişebilir.

Dinleyenler anlatılanları ciddiye almadığı takdirde, kadının utanma duygusu artar, konuşma ortamının samimiyeti azalır. Şiddete maruz kalan kadınlar, zaten

zedelenmiş olan özgüvenlerini, anlatılanlara inanılmadığı için bir o kadar daha yitirirler.

Birçok anne emindir ki, çocuğu yaşanan şiddeti ne görmüştür ne de duymuştur. Fakat çocuklar anlatmaya başladığında, durumu ne kadar iyi bildikleri ve durumun onları ne kadar bunalttığı ortaya çıkar. Arastırmalarda yüzde 60 çocuklar şiddet yaşayan aile içinde yaşamışlar. Yüzde 50 ile 57 arasında çocuklar, şiddet olayların duymuş yada görmüşlerdir. Yüzde 21 ile 25 arasında çocuklar olaylara dahil ve yüzde onu ise şiddete mahruz edilmiştir[2].

Çok sayıda kadının, «Çocuklarımın velayeti elimden alınacak» korkusu vardır. Bu kadınlar, bu korkudan dolayı, ilk başta, başlarına gelenlerin mühim olmadığını ya da hafife alınabileceğini düşünür.

Taraf olan herkesin, durumu anlamak ve anlatmak için, özgüvenini sağlamak ve karşısındakilere yeniden güvenebilmeleri için zamana ihtiyacı vardır!

Anne-Babaya Olan Güvenin Yitirilmesi

Evde şiddet kullanan bir erkek, «kavga»'nın suçunu genelde eşine yükler, eşinin onun istediği gibi davranmadığını, çocuğu onun istediği gibi kontrol altında tuta-

2 Kaynak: Bundesministerium für Familie, Senioren, Frauen und Jugend (Editör): Studie des Projektteams am Interdiziplinären Zentrum für Frauen- und Geschlechterforschung der Universität Bielefeld: «Lebenssituation, Sicherheit und Gesundheit von Frauen in Deutschland. («Almanya'daki Kadınların Yaşam, Emniyet ve Sağlık Durumları. Kadınlara Karşı Kullanılan Şiddete İlişkin Temsili Bir Araştırma»), eylül 2004, Sayfa 276/277.

madığını öne sürer. Birçok kez, kendisini ve ailesini ikna etmek için, «herkesi birarada tutmak için» şiddet kullanmak zorunda kaldığını iddia eder. Alkol ve uyuşturucu kullanımı, durumu daha da vahim bir hale getirir. Fakat, pek çok kadının anlattıklarına göre, söz konusu erkekler alkol ya da uyuşturucu alsa da almasa da şiddet kullanırlar.

Birçok kadın, aileyi birarada tutabilmek için inanılmaz gayret gösterir – buna sebep olarak da genelde çocuklar bahane edilir. Bütün sorunlara rağmen, çocukların babasız büyümesi istenmez. Söz konusu kadınlar, şiddete maruz kalmamak için, erkeğin ne isteyip neye ihtiyaç duyacağını hissetmeye çalışır ve buna göre hareket ederler. Bir kadın bunlara rağmen tekrar şiddete maruz kalıyorsa, suçu kendinde aramaya başlar ve olanların sorumluluğunu üstlenir – böylelikle de, bedensel şiddet ve devam eden ruhsal yara-lanmalar küçümsenir.

Annenin ne kendisini ne de çocuğunu koruyabileceğini gören çocuk ise, anneye olan güvenini gittikçe yitirir; çocuğun anneye karşı saygısı yok olur. Aile yaşantısını şekillendiren kurallar ve beklentiler genelde baba tarafından getirilir. Çocuk, babanın şiddet dolu kudretinden korkar.

Anneye karşı azalan saygı ve babadan korkma... Aile içi şiddet, çocuğun her iki ebeveyne karşı güvenine zarar verir!

Bilinmeyen Bir Geleceğe Adım Atmak

Kadınların birçoğunun hayatlarındaki bu duruma karşı pasif kalmalarının sebepleri vardır. Kadın, eşine «terk edilebilirim» hissini verdiğinde yeni ve daha yoğun bir şiddete maruz kalma riskine girer. Erkek, onu, kendisini ya da tüm aileyi öldürme tehdidinde bulunabilir. Bu tehditleri çocuklar gerçek tehdit olarak algılarlar. Bu düşünceye dayanamayan çocuklar,

daha kötüsünü engellemek için, annelerinin babalarını terk etmemesini isteyebilirler.

Kadın için de ayrılmak kolay değildir. Tehditlerin dışında, «Ayrıldıktan/Boşandıktan sonra çocukların durumu ne olacak?», «Çocuk-lar, hafta sonlarında ya da tatillerde babalarını gördüğünde ne olacak?» gibi sorular ortaya çıkabilir. Kadın, herkes aynı çatı altında yaşıyorken, şiddeti kontrol etme ve çocuklarını koruma ümidi beslemektedir. Aynı zamanda, erkeğin sürekli özür dilemesi ve bir daha olmayacağına dair söz vermesi, ayrılmayı zorlaştırır. Ama genelde şiddet devam eder ve hatta artar. Kavgalar, dayak, barışmalar – bunların arasında geçen vakit gittikçe kısalır. Anne, çocuklarıyla arasındaki bağın gittikçe zayıfladığını ve çocuğun ona olan güvenini kaybettiğini sezer.

Kadın sığınma evlerine sığınan ve kadın danışma merkezlerine gelen kadınların söylediklerine göre, onlara bu adımı atma gücünü veren, çocuklarının evdeki duruma tepkileri oluyormuş. Bir adım atmak... Özgürlüğe – ama aynı zamanda bilinmeyen bir geleceğe doğru...

Kriz Durumlarında Kadınlara Yardım

Toplumsal ya da kültürel kökenleri nerede olursa olsun, her annenin böylesi bir kriz durumuyla başa çıkması için yardıma ihtiyacı vardır. Kadın sığınma evleri, kadın danışma ve kriz merkezleri, kadınlara ve çocuklara koru-naklı bir ortamda yardım ve konuşabilecek birisini sunmaktadır. Burada kimse, kadınların anlattıklarını sorgulamaz. Tam tersine, bu merkezlerde olaylara profesyonelce yaklaşılır; kadınlar, kendilerini anlayabilecek yetkililerden, pratik ve yasal konularda nereden ne türlü yardım temin edebileceklerini öğrenirler.

Ayrılıktan sonra tekrar şiddete maruz kalma riski oldukça yüksektir. Bundandır ki, birçok kadın danışma merkezi, kadın sığınma evleriyle birlikte çalışır. Şiddete alışılmış bir hayat, kuşku ve korkuları besler ve bu hisler, kadına yardım etmek istenilen durumlara da yansır. Birçok açıdan yardıma muhtaç olan kadın, çaresizlik, korunmasızlık ve teslim edilmişlik hissedebilir, elinden hiçbir şeyin gelme-yeceğinin düşünülmesinden ya da yanlış anlaşılmaktan korkar. Bu durumda, onunla ilk görüşmeyi yapan kişinin önemi büyüktür. Kadın, ona güvenir, onunla birlikte devlet daireleriyle ve diğer yardım merkezleriyle irtibata geçer. Kendi durumuyla ilgili atılacak bütün adımlarla ilgili bilginin kadına verilmesi, alınacak her karara katılıyor olması çok önemlidir.

Hayatını kaybetme riskiyle karşı karşıya kalarak dövülmek, her kadında derin izler bırakır.

Danışmanlarla yapılacak konuşmalar ve/veya bir terapi, insanın kendisinin kontrol ettiği bir hayatı kolaylaştırır!

Şikayet, Suç Duyurusu, Mahkeme

Birçok kadın, eşinin işlediği suçları polise şikayet etmeyi reddeder, çocuklarının babasının ya da üvey babasının yargılanıp, suçlu damgası yemesini istemez. Bu anlaşılırdır. Yine de Ceza Yasası'na dayanan bir takip adaletin bir şekilde yerini bulmasını sağlayabilir. Çocuklar bu sayede toplumun kadınlara ve çocuklara karşı kullanılan şiddeti kabul etmediğini öğrenecektir.

Yapılan bir şikayetten sonra savcılık, dava açılıp açılmayacağına karar verir ve bundan sonra, ilk duruşmaya kadar maalesef birkaç ay geçebilir.

Mahkeme sırasında kadının kendi seçeceği bir avukat tutma hakkı vardır. Bu avukat, kadının şahsi davasını yürütür ve kadının devamlı mahkemenin seyriyle ilgili bilgilere ulaşabilmesini ve ifade verdiği zaman mahkeme salonunda yalnız olmamasını sağlar. Kadının geliri avukat masraflarını karşılamak için yeterli değilse, mali yardım için müracaat edilebilir. Mahkeme sonucu, mağdurlara maddi ve manevi tazminat verilebilir.

Mahkeme sürecinde, yaşanan ağır yara-lanmaların, korkuların ve onur kırıcı saldırıların hatırlanması mümkündür. Şiddete maruz kalan kadınların buna hazırlıklı olmaları gereklidir. Kimse bu konuları başkalarının önünde rahatça anlatamaz. Mahkemeye şahit olarak çağırılmayan fakat olup bitenleri bilen, kadının güvendiği birisinin refakatçi olarak hazır bulunması, duruşma sırasında önemli bir yardım olabilir. Çocuk-lar da zarar gördüyse, duruşma esnasında onlar da dinle-nebilir.

Çocukların, böylesi bir mahkeme sürecinde profesyonel bir refakatçiye ihtiyacı vardır!

Suçlu, Suçunu İdrak Etmelidir

Şiddet kullanan erkekler, başkaları üzerinde iktidar ve kontrol sahibi olmak isterler. Bu erkeklerin eşleri, kendileri denedikten ve yıldıktan sonra, uzun bir süre başka birisinin kocalarına şiddetten vazgeçme konusunda yardım etmesini umar.

Cezai yaptırım gerektiren davranışlarının sorumluluğunu üstlenen erkeklerin, bu davranışlarını değiştirme olasılığı yüksektir. Fakat yaptıklarını inkar eden ya da «kızmıştım, elim kaydı» diyerek banalleştiren, bahaneler arayan ve bütün suçu kadına yükleyen erkeklere, tehlikeli zorbalar olarak bakılmalıdır. Bazı şehirlerde, şiddet kullanan erkeklere hizmet veren erkek danışma merkezleri vardır. Şiddet kullanma sorunu olan erkekler, böyle yerlerde yardım bulabilirler. Almanya'nın henüz birkaç şehrinde, söz konusu merkezlerde, mahkeme cezası alan erkeklerin ceza tecili kapsamında katılabilecekleri, yapılanların muhakemesini yapmayı ve durumun sorumluluğunu üstlenmeyi öğrenebilecekleri programlar vardır («Täterprogramm»). Bu programlara katınılması gerektini, gençlik dairelerinde çalışanlar veya Hakimler, önceden tavsiye edebilirler.

İnsanlarla şiddet kullanmadan ilişki kurabilmek için, erkeğin, davranışlarından tek sorumlu kişinin kendisi olduğunu idrak etmesi gerekir – başkası onu tahrik etse de etmese de!

Çocuklara Çok Aşırı Yüklenilir

Aslında olmaması gereken ve «muhakkak saklanması gereken» şeylere tanıklık eden çocukların özgüveni, ciddi bir şekilde sarsılır. Suçluluk ve utanma duyguları, çocuğun omuzlarına birer yük olarak biner. Utanma duygusu, cinsel şiddete tanıklık eden çocuklarda daha da yoğun olur. Çocuk, annenin ciddi şekilde yaralanabileceği ve hatta öldürülebileceği korkusuyla yaşar. Babanın şiddet kullanmasının sebebini kendinde arar ve suçluluk hisseder. Çocuk, şiddeti bir şekilde durdurmak ister ama bu konuda başarısız olur ve kendini «sürekli kaybetmeye mahkum» birisi olarak görmeye başlar.

Anneye atılan dayak, sıklıkla çocuklara da yansır. Büyük çocuklar araya girdiklerinde itilip tekmelenebilirken, annenin kucağında bulunan küçük çocuklar da payını alabilir. Kaç yaşında olursa olsun, her ne kadar yaşadıklarını silip atmak isteseler de, çocuklar mutsuzluklarını kendilerine özgü bir şekilde ifade ederler: Üzgün ya da herşeyden vazgeçmiş görünürler, bazen saldırgan ya da aşırı aktif olurlar. Birçok çocuk, yaşına göre aşırı ciddi olur, çünkü bu durum onların sırtına bir yük gibi biner. Çevrelerindeki yetişkin insanlara güvenemeyen, duygu dünyaları sarsılmış bu kız ve erkek çocuklar, çabucacık büyük insan olmak isterler – hem kendine hem de etrafındaki yetişkin insanlara sahip çıkabilmek için... Onlara aksini gösteren kimse yoksa, kendileri de zamanla, sorunların «çözümü» için şiddetin meşru bir araç olduğunu öğrenirler. İlerideki hayatlarında mümkün olduğunca az zarar görmeleri ve yaşadıkları acı durumları yenebilmeleri için bu çocuklara bir an önce yar-9dım edilmesi gerekmektedir!

Çocuğun Hayali Gerçeği

Kız ve erkek çocuklarının yaşadıklarını hazmedebilmesi için konuşmaya fırsat bulmaları gerekmektedir – bulundukları durumda şiddetten kurtulmuş olsalar dahi. Sosyal danışmanlar, polis memurları, avukatlar ve birçok başka insan, şiddetin nasıl durdurulabileceği ve yaşanan şiddetin nasıl hazmedilebileceği konusunda tavsiyelerde bulunup yardım edebilir. Bir erkek, eşini şiddet kullanarak ya da tehdit savurarak baskı altında tutuyorsa, kadın, polisten kocasının/şiddet kullananın, evden uzaklaştırılmasını ve eve girmesinin bir müddet yasaklanmasını talep edebilir. Buna ek olarak, Hukuku Mahkemesi'nden («Familiengericht»), Şiddetten Korunma Yasası'na («Gewaltschutzgesetz») dayanarak, kaldığı evin kullanımını talep edilebilir[3]. Böylelikle, erkeğin eve girmesi yasaklanır. Bunun dışında, kontak ve yaklaşma yasağı içeren korunma kararı da istenebilir. Medeni Yasa'daki çocukları koruma maddelerine (1666 ve 1666a BGB «Kindschaftsrecht») göre, yalnızca çocukların durumu göz önünde bulundurularak da uzaklaştırma ve yaklaşma yasağı getirilebilir. Annenin toplum tarafından korunması çocukların yükünü de hafifletir – korkuları azalır ve sürekli anneyle meşgul olma sorumluluğundan kurtulurlar.

Çocukların hafızasında, yaşanan kötü muamelelerin resimleri çok yoğun olur. Bu resimler, bir kenara itilmek istenen korkularla da bağlantılıdır. Örneğin, olup biten herşeyi hem inkar ederler hem de sürekli akıllarına gelen bu korkutucu durumlar hakkında acilen konuşmak isterler.

---

3 Hukuk Mahkemelerinde, Takip Edilme ve Şiddet Mağdurlarının Durumunu İyileştirme ve Ayrılık Durumunda Birlikte Yaşanan Evin Tahsisini Kolaylaştırma Yasası'na («Gesetz zur Verbesserung des zivilgerichtlichen Schutzes bei Gewalttaten und Nachstellungen sowie zur Erleichterung der Überlassung der Ehewohnung bei Trennung», ayrıca bakınız: «Informationen und Schutz für Frauen und Kinder», 19. sayfa).

Evde yaşanan şiddet, çocuğun hayatında hayali bir gerçek gibidir. Onun, ciddi bir anlamda, söylediklerine inanılmasına, söylediklerinin dinlenmesine ve izlenimlerinin tasdiklenmesine ihtiyacı vardır. Annenin – kendi derdiyle meşgul olduğu bir durumda – çocuğunu dinlemeye gücü olmayabilir. Kadın, böyle bir durumda, çocuğun başka insanlarla konuşmasına izin verilebilir. Babanın da böyle birşeye izin vermesi, çocuğun iyileşme sürecine destek olabilir.

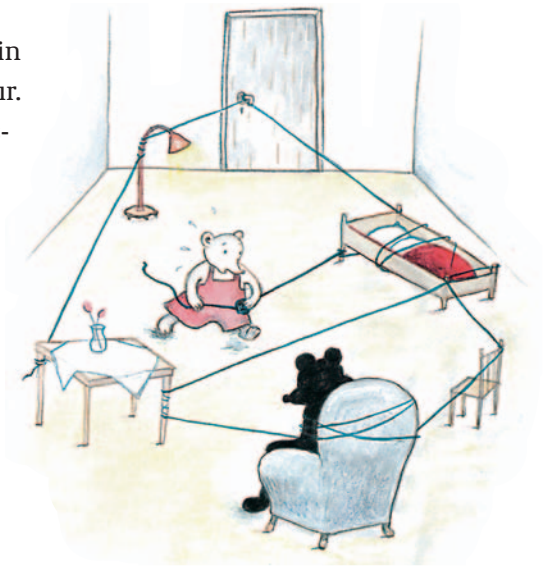

Yaşadıklarını hazmedebilmeleri için çocuklara, onlara hitap eden, durumlarına uygun yöntemler sunulmalıdır; bunlar konuşmak, oyun oynamak veya resim çizmek ya da boyamak olabilir.

Hem annenin hem de çocukların, yaşanan acı tecrübelerin, üzüntülerin ve hayal kırıklıklarının işlenme ve benimsenme sürecinde yetkin yardımcılara ihtiyacı vardır!

Çocuklar İçin Savaşmak

Çoğu anne, velayet ve görüşme hakkıyla ilgili sıkıntılardan korkar. Tehdit ve şiddet dolu bir ilişkinin bitmesinden sonra çocuklar için açılan savaş neredeyse kaçınılmaz olur. Deneyimlerin gösterdiği, bu ilişkilerde velayet hakkının ortaklaşa kullanılmasının hemen hemen imkansız olduğudur. Özellikle ayrılık durumlarında şiddet kızışır, anne için de çocuklar

için de tehlike olasılığı artar. Şiddet kullanan erkek, çocuklar üzerinden kadına baskı yapmayı fırsat bilir. Bu durumda, anne (ve çocuklar) korku ve tereddüt içinde yaşamaya devam eder, kendi ihtiyaçlarına uygun davranışları seçmekten alıkoyulur.

Anne, velayet hakkını yalnız başına kullanmak istese de, mahkeme velayetin babayla paylaşılmasına karar verebilir. Birlikte karar verilmesi gereken durumlarda, anne çocukların babasıyla biraraya gelmeyi reddedip, mahkemenin karar vermesini isteyebilir. Mahkeme, annenin ve babanın görüşme hakkıyla ilgili bir anlaşmaya varmasını isteyebilir. Böyle bir anlaşma sağlanamıyorsa görüşmeyi zorlayabilir. Böylesi durumlarda anne, kendi ve/veya çocuğun emniyetini sağlamak için, mahkemeden korumalı görüşme tavsiyesi çıkmasını arz edebilir. Korumalı görüşmeyi düzenlemekten genelde yerel gençlik daireleri («Jugendamt») sorumlu olurlar. Bazı yerlerde uygun projeler de vardır.

Çocuğun, onu daha fazla şiddetten koruyacak en az bir veliye ihtiyacı vardır. Ayrılıktan sonra çocukların babalarını görmeleri, bu durumdan korkup korkmadıklarına bağlıdır.

Söz konusu davaları üstlenen avukatların, konuyla ilgili yetkinlikleri olmalıdır. Aile içi şiddetle ve aile içi şiddetin kadın ve çocuklar üzerindeki etkileriyle ilgili tecrübeleri olması da ayrıca faydalıdır.

Aile içi şiddet ortamında büyümüş çocukların, velayet meselelerinde duruşmalara kendi refakatçileriyle katılmaları tavsiye olunur!

Görüşme Hakkı Adalet Sorunu Değildir

Babanın çocukla görüşme hakkı, birincil olarak çocuğun ihtiyaçlarına göre düzenlenmelidir. Baba, yalnızca «adalet» adına görüşme hakkı istiyorsa, intihardan ya da anneyi yaralamaktan bahsediyorsa, çocuk yeniden sorumluluk üstlenmek zorunda kalır, yine kendi isteklerini ikinci plana atıp, şiddeti engellemek ister. Bu durumlarda, çocuk babasını babanın koşullarına ve kurallarına uyarak görür – ve kendi arzularını inkar eder.

Baba, anneyi aşağılıyorsa ve çocuğu annesine karşı kışkırtıyorsa, çocuk ağır bir bocalama sürecine girer. Sonuçta, hem anne hem de baba otorite kaybına uğramış olur. Bu durum, özellikle ergenlik çağında olan çocuklarda, toplum içinde uyumsuzluklara yol açabilir.

Çocuklar, yaşananların kötü birşey olduğunun farkındadırlar ve aslında durumun baba tarafından da doğrulanmasını ve tasdik edilmesini beklerler. Bu beklenti, davranışlarını değiştirmek isteyen bir babaya, çocuğun saygınlığını yeniden kazanması için bir şans verir. Bunun için, babanın, çocuğun da tanık olduğu kötü muamelelerin sorumluluğunu üstlenmesi şarttır. Böylece, çocuğun omzundaki yük hafifler ve çocuğun adım atması için taban hazırlanır. Çocuklar, olanlardan dolayı acı ve suçluluk hissederler, sevecen ve şiddet kullanmayan bir baba arzularlar.

Annenin, babanın görüşme hakkıyla ilgili endişeleri ciddiye alınmalıdır. Çocuğun babada gereken emniyeti ve özeni bulabilip bulamayacağını tartarken, kadının desteğe ihtiyacı vardır. Bazı şartlar altında, korumalı bir görüşme hakkı da söz konusu olabilir. Bunun yanısıra erkek, örneğin bir erkek danışma merkezinde, profesyonel yardım alabilir. Çocuğa bakıp bakamayacağını ve gereken sorumluluğu

üstlenip üstlenemeyeceğini de gösterecek olan bu «tecil» sürecinden sonra, çocuğun ve annenin de ihtiyaçlarını göz önünde bulunduran farklı düzenlemelere gidilebilir. «Her koşulda görüşme hakkı» diye birşey yoktur!

Şiddetsiz Bir Hayat

Şiddetsiz bir hayata doğru giden yol, eziyetli ve engellerle dolu olabilir. Dikkat edilmesi gereken şeyler, her ihtimalde, emniyet, korunma ve destek olmalıdır.

Annenin ve çocuğun hayatındaki tehditler azaldıkça ve herşeyin sağı solu belli oldukça, hisler görünür olur ve ihtiyaçlar ortaya çıkar. Bu, şaşkınlık, karışıklık ve hatta kaosa yol açabilir. Kadının kocasına karşı olan hissiyatı iki taraflıdır; bir yandan gönüllüdür, öte yandan onunla birlikte yaşamanın imkansızlığının da farkındadır. Bu ikilem, uzun bir süre devam eder.

Ayrılığın acısını çocuk da çeker. Bu tür durumlarda birçok kez iletişimde ve etkileşimde kalınan tek insan annedir. Dolayısıyla, çocuğun öfkesi ve hüsranı da anneye yönelir. Çocuk, belki de baba veya üvey babadan, annenin güçsüz olduğunu ve bir işe yaramadığını duymuştur. Erkek çocukları, genelde babayı örnek alır ve bedensel gücün, kendi isteklerinin ve arzularının doğrultusunda kullanılabileceğini öğrenir. Kız çocukları ise, anneyle özdeşleşir – yani emir kulu olanın rolüyle.

Anneler için, çekilen acılardan ve ayrılıktan sonra çocuklarıyla yeni bir süreç başlar. Artık birlikte yaşamanın, herkesi tatmin edebilecek kurallarla düzenlenebileceği, saygılı davranışların, karşılıklı desteğin ve tasdiğin mümkün olduğu öğrenilir. Çocuklar, annenin sorumluluk üstlen-

diğini, korumayı sağladığını görür; anneye güven artar; aradaki bağlar güçlenir. Annenin simgelediği kurallara ve kaidelere karşı saygı artar. Anne için de çocuk için de, yaşanan kötü muameleleden sonra sağlıklı bir ilişki kurmak kolay değildir. Korku hep vardır. Ama yeniden kazanılan özgüven ve güven hissi, anneye de çocuklara da başka ufuklar açar.

Tehlike Durumundaki Kadınlar ve Çocukları İçin Bilgi ve Korunma

Tehlike durumunda 110'dan polisi arayın! Polis memurlarından, eşinizi evden uzaklaştırmalarını talep edin, yani «polizeiliche Wegweisung» isteyin! Uzaklaştırılma zamanını, Medeni Yasa'ya dayanan ev tahsisi için («zivilrechtliche Wohnungszuweisung») ve Şiddetten Korunma Yasasına dayanan korunma kararı almak için («Schutzanordnung nach dem Gewaltschutzgesetz») kullanın.

Evinizi terketmek istiyorsanız ya da emniyette olmadığınız için terketmek zorundaysanız, bir kadın sığınma evine veya sığınma dairelerine gidebilirsiniz. Burada, kendiniz de çocuklarınız da emniyettedir. Kadın sığınma evlerine genelde günün 24 saati ulaşabilirsiniz.

Almanya'nın her büyük ve birçok küçük kentinde bir kadın sığınma evi vardır. **Bu kadın sığınma evlerinin telefon numaralarını, telefon rehberinde «Frauenhaus» ya da «Frauen helfen Frauen» adı altında bulabilirsiniz.** Bunun dışında, bir kadın danışma merkezine ya da belediyenin eşitlik Sorumlusuna da («Gleichstellungsbeauftragte») başvurabilirsiniz. Onlardan, bulunduğunuz şehirdeki veya bölgedeki diğer danışma ve yardım imkanlarını da öğrenebilirsiniz. Kadına ve çocuklara şiddete karşı konusunda, daha fazla bilgi: Federal Aile, Yaşlılar, Kadın ve Gençlik Bakanlığı www.bmfsfj.de

Başka bir olasılık ise, ilgili kişilere başvurmaktır – onlar da size sığınma ve yardım imkanlarıyla ilgili bilgileri verebilirler.

Almanya çapında bilgi veren diğer kuruluşlara, alttaki telefon numaralarından ulaşabilirsiniz:

In Berlin:
BIG – Hotline, Hilfe bei häuslicher Gewalt – Hilfe für Frauen und ihre Kinder (Türkçe Konuşulur)
Tel.: 030 6110300
www.big-hotline.de

In Schleswig-Holstein:
Frauenhelpline Schleswig-Holstein
Tel.: 0700 99911444
www.helpline-sh.de

In Hamburg:
Hotline für Opfer häuslicher Gewalt und Stalking
Tel.: 040 22622627
www.gewaltschutz-hotline.de

Frauenhauskoordinierung e. V.
Tel.: 030 92122083
e-posta: fhk@paritaet.org
www.frauenhauskoordinierung.de

AWO-Arbeiterwohlfahrt Bundesverband e. V.
Tel.: 030 26309-0
www.awo.org

Diakonisches Werk der EKD e. V.
Tel.: 030 83001-0
e-posta: diakonie@diakonie.de
www.diakonie.de

Sozialdienst katholischer Frauen e.V.
Tel.: 0231 557026-0
e-posta: info@skf-zentrale.de
www.skf-zentrale.de

ZIF – Zentrale Informationsstelle für Autonome Frauenhäuser
(«Özerk Kadın Sığınma Evleri Merkezi Bilgilendirme Merkezi»)
Tel.: 0561 8203030
e-posta: zif-frauen@gmx.de
www.zif-frauen.de

Bundesverband Frauenberatungsstellen und Frauennotrufe Frauen gegen Gewalt e. V.
Tel.: 030 32299500
e-posta: info@bv-bff.de
www.frauen-gegen-gewalt.de

Çocuklar ve Gençler İçin Danışmanlık
Çocukların ve gençlerin emniyetiyle ilgili makamlar, aynı zamanda danışmanlık ve yardım imkanı sunan yerel gençlik daireleridir («Jugendamt»). Bunun dışında, hemen hemen her büyük şehirde Almanya Çocukları Koruma Birliği'nin («Deutscher Kinderschutzbund») bir danışma merkezi («Beratungsstelle») ya da çocuk koruma merkezi («Kinderschutzzentrum») vardır.

Tehlike durumunda bulunan ya da bir derdi olan çocuklar, aşağıdaki telefon numaralarından birini arayabilirler:
Almanya'nın her bölgesinden

Die Nummer gegen Kummer (ücretsiz)
Tel.: 0800 1110333
www.nummer-gegen-kummer.de
www.kinderundjugendtelefon.de

Bundesgeschäftsstelle der Kinderschutzzentrum
Tel.: 0221 569753
e-posta: die@kinderschutz-zentrum.org
www.kinderschutz-zentrum.org

Bundeskonferenz für Erziehungsberatung
Tel.: 0911 977140
e-posta: bke@bke.de
www.bke-beratung.de

Berlin/Brandenburg bölgesi için,
Almanya çapında bilgi edinmek için:
Kindernotdienst
Tel.: 030 610061
www.kindernotdienst.de

Jugendnotdienst
Tel.: 030 610062

Mädchennotdienst
Tel.: 030 610063

Berliner Hotline für Kinderschutz
Tel.: 030 610066

Şiddet kullanan Erkekler İçin danışma İmkanları
Almanya'da, şiddet kullanan erkekler için danışma imkanları sunan merkezler de vardır. Aşağıda belirtilen adreslerden, bulunduğunuz bölgedeki danışma imkanlarını öğrenebilirsiniz.

Berliner Zentrum für Gewaltprävention
Tel.: 030 23457902
e-posta: office@bzfg.de
www.bzfg.de

Beratung für Männer – gegen Gewalt
Tel.: 030 24085929
e-posta: maennerberatung@volkssolidarität.de

Männerbüro Hannover e. V.
Tel.: 0511 1235890
e-posta: maennerbuero.hannover@t-online.de
www.maennerbuero-hannover.de

Beratungsstelle im Packhaus, Kiel
Tel.: 0431 578896
e-posta: kiel-packhaus@profamilia.de
www.packhaus-kiel.de

Männer gegen Männergewalt e. V., Hamburg
Tel.: 040 2201277
e-posta: hamburg@gewaltberatung.org
www.maenner-gegen-maennergewalt.de

Münchener Informationszentrum für Männer e. V.
Tel.: 089 5439556
e-posta: info@maennerzentrum.de
http://www.maennerzentrum.de/derverei.html

Informationszentrum für Männerfragen e. V., Frankfurt
Tel.: 069 4950446
e-posta: infozentrum@maennerfragen.de
www.maennerfragen.de

Bundesarbeitsgemeinschaft Täterarbeit e. V.
Tel.: 051112358910
e-posta: info@bag-taeterarbeit.de
www.bag-taeterarbeit.de

Daha Fazla Bilgi ve Materyal İçin Başvurabileceğiniz Yerler:

Bundesministerium für Familie,
Senioren, Frauen und Jugend;
Federal Aile, Yaşlılar, Kadın ve Gençlik Bakanlığı
www.bmfsfj.de

Berliner Initiative gegen Gewalt an Frauen, BIG e. V.
BIG Koordinierung
www.big-koordinierung.de

Şiddetten Korunma Yasası'nın, şiddet mağdurlarına Medeni Yasa kapsamında tanıdığı korunma yada §§ 1361 b ve 1666 BGB ile ilgili başvuru formlarına aşağıdaki İnternet adresinden indirebilirsiniz:

http://www.bmfsfj.de/BMFSFJ/gleichstellung,did=72358.html
http://www.big-koordinierung.de/schutzantrag/

Bu broşür Federal Hükümetin halkla ilişkiler çalışması kapsamında hazırlanmıştır:
Ücretsizdir ve satılamaz.

Yayımcı:
Federal Aile, Yaşlılar,
Kadın ve Gençlik
Bakanlığı
11018 Berlin
www.bmfsfj.de

Yazar: Barbro Metell, İsveç 1997
Resim: Anna Höglund
Redaksiyon: BIG e. V.

Bilgi saysasını temin etme yeri:
Publikationsversand der Bundesregierung
Postfach 48 10 09
18132 Rostock
Tel.: 0180 5 778090*
Faks: 0180 5 778094*
Sağırlar telefonu: gebaerdentelefon@sip.bundesregierung.de
e-posta: publikationen@bundesregierung.de
www.bmfsfj.de

Başka sorularınız için hizmet telefonumuz:
0180 1 907050**
Faks: 030 18555-4400
Pazartesi–Perşembe saat 9–18 arası
e-posta: info@bmfsfjservice.bund.de

sabit kurum numarası: 115***
sağırlar için telefona ulaşım: 115@gebaerdentelefon.d115.de

Sipariş numarası: 4BR15
Bilgilerin Güncelliği: Haziran 2010, 5. baskı
Yapım: www.avitamin.de
Baskı: DruckVogt GmbH, Berlin

* Almanya sabit hattından dakikası 14 Cent. Cep telefonu hatlarından aranırsa dakika en fazla 42 Cent
** Almanya sabit hattından her bağlanan dakika için 3,9 Cent. Cep telefonu hatlarından aranırsa dakika en fazla 42 Cent
*** Kuruma genel sorulariniz için 115 sabit Numara'dan Pazartesi - Cuma, Saat 8 ile 18 arası yöneltebilirsiniz. Almanya sabit hattından her bağlanan dakika için 7 Cent. Cep telefonu hatlarından aranırsa Dakika en fazla 42 Cent

Ancak bu hat şimdilik sadece Berlin, Hamburg, Hessen, Nordhein-Westfalen eyaletinde mümkün. Bu konuda daha fazla bilgi için: **www.d115.de**